

private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.

§ 9. Spørgsmål om meddelelse af oplysninger efter denne lov afgøres af den myndighed, som i øvrigt har afgørelsen af den pågældende sag. Vedkommende minister kan dog fastsætte anden bestemmelse.

§ 10. Den, der er part i en sag, som er til behandling i den offentlige forvaltning, kan på ethvert tidspunkt af behandlingen forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil han har afgivet en udtalelse om sagen.

Stk. 2. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 8, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11. Loven gælder ikke sager inden for strafferetsplejen eller sager angående ansættelse eller forfremmelse i det offentliges tjeneste.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. oktober 1964.

Stk. 2. Loven kommer ikke til anvendelse på dokumenter, der er udfærdiget af en myndighed eller er kommet i en myndigheds besiddelse før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Lov af 2. februar 1866 om erklæringers meddelelse til ansøgere og klagere ophæves. Den kommer dog fortsat til anvendelse på de i stk. 2 nævnte dokumenter.

Stk. 4. Bestemmelser i andre love, der i videre omfang end denne lov giver parter adgang til at gøre sig bekendt med dokumenter hos den offentlige forvaltning eller til at afgive udtalelse til forvaltningen, inden en sag afgøres, opretholdes. Det samme gælder bestemmelserne i § 3 i lov nr. 175 af 21. maj 1937 om indfødsrets meddelelse og § 20 i lov om udlændinges adgang til landet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 20 af 7. februar 1961.

§ 13. Loven gælder ikke sager om færøske anliggender. Den kan ved kongelig anordning sættes i kraft for sådanne sager med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. Dette gælder dog kun sager, der behandles eller er afgjort af rigsmyndighederne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget omhandler to principielle spørgsmål vedrørende forvaltningens sagsbehandling: 1) partsoffentlighed, d.v.s. adgang for parter i en sag, der behandles i forvaltningen eller er afgjort af denne, til at blive gjort bekendt med det materiale, der foreligger som grundlag for sagens afgørelse, og 2) adgang for parter i en forvaltningssag til at fremkomme med udtalelser inden dens afgørelse.

1. *Partsoffentlighed.* I den gældende lov af 2. februar 1866 om erklæringers meddelelse til ansøgere og klagere bestemmes, at den, der i en ham vedkommende sag har indgivet en ansøgning eller klage, som ikke er taget til følge, kan forlange afskrift af de i sagen afgivne erklæringer. Fra denne hovedregel gælder der enkelte undtagelser.

Loven af 1866 suppleres af visse specielle lovregler om partsoffentlighed. Disse regler gælder navnlig med hensyn til forvaltningssager, der behandles af særlige råd eller nævn.

I 1956 nedsatte regeringen en kommission med den opgave at overveje og fremkomme med en ind-

stilling om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang og på hvilken måde offentlighed kunne gennemføres i den statslige og kommunale forvaltning, herunder at behandle spørgsmålet om en revision af lov af 2. februar 1866 om erklæringers meddelelse til ansøgere og klagere.

Kommissionens betænkning, der forelå i begyndelsen af 1963, indeholder en enstemmig indstilling om, at der søges gennemført nærmere regler om partsoffentlighed i forvaltningen, og udkast til en særlig lov herom (betænkningen s. 72-75).

Det foreliggende lovforslag bygger på kommissionens udkast og er i hovedsagen i overensstemmelse hermed. De ændringer, der er foretaget i kommissionsudkastet, er overvejende af redaktionel karakter.

Forslagets hovedprincip er, at en part i en sag, der er til behandling i eller er afgjort af den offentlige forvaltning, skal være berettiget til at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Forslaget er således langt videregående end loven af 2. februar 1866. Her skal kun fremhæves, at den foreslåede ordning ikke alene omfatter ansøgere og klagere,